
Kyrkomötet
Motion 2020:16
av Alexander Christiansson m.fl.

Interreligiös dialog

Förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att

1. med anledning av kyrkostyrelsens skrivelse 2020:1 Verksamhet och ekonomi för Svenska kyrkans nationella nivå 2021–2023 uppdra till kyrkostyrelsen att se över målbilden och förtydliga syftet med vår delaktighet i den interreligiösa dialogen,
2. med anledning av kyrkostyrelsens skrivelse 2020:1 Verksamhet och ekonomi för Svenska kyrkans nationella nivå 2021–2023 uppdra till kyrkostyrelsen att se över möjligheten att effektivisera arbetet med den interreligiösa dialogen.

Motivering

Under de senaste åren har Svenska kyrkan engagerat sig allt mer i vad man kallar för ”interreligiös dialog” med syftet att bygga relationer och band till andra kristna samfund och andra religioner.

I delmål 2B i kyrkostyrelsens skrivelse Verksamhet och ekonomi för Svenska kyrkans nationella nivå 2021–2023 lyfts arbetet med interreligiös dialog fram. Vi anser dock att det inför verksamhetsåren behöver göras förtydliganden i syfte och målsättning med den interreligiösa dialogen samt om möjligt effektivisering med anledning av det ansträngda läget på grund av coronapandemin.

Dialog anser vi i Sverigedemokraterna vara ett av de viktigaste verktyg vi har i en tid av polarisering. Samtalet och viljan att förstå andra människors tankar och världsbild är utgångspunkten för att bygga sammanhållning. Att ha olika syn på sakfrågor som såväl existentiella frågor är naturligt och att samtala kring dem är ett tecken på sundhet i ett demokratiskt samhälle.

Dock är det viktigt att vara tydlig i sitt budskap och trygg i sin identitet när man representerar kristendomen i möte med andra religioner. Om syftet är organiserad interreligiös samverkan för ett övergripande syfte måste samverkan ske i ömsesidig respekt för varandras olikheter istället för att försöka uppnå någon tveksam teologisk tolkning för att anpassa varandras trosinriktningar till varandra. Risken att samtalet blir ett sätt att försöka finna konsensus i frågor där skillnaden mellan olika religioner är fundamentalt olika blir annars påtaglig.

Idag blir syftet med den interreligiösa dialogen otydligt när den teologiska utgångspunkten, som biskoparna föreslår i skriften *De kyrkliga handlingarna i en mångreligiös kontext*, har en inklusivistisk hållning som den rimliga för vår kyrka, dvs. en hållning som är öppen för att andra religiösa traditioner kan vara vägar till Gud, men samtidigt slår vakt om den kristna trons särart. Där föreslås även en hållning att andra religioner kan vara boningar för den heliga Anden, även om det framhålls

att det finns uttryck för religion som är livsfientligt och förtryckande och att allt inte är lika bra.

Samtidigt framkommer det i fritextsvaren i rapporten att det för många församlingar finns en otydlighet i vad som avses med religionsdialog och interreligiös samverkan. I rapporten *Religionsdialog och interreligiös samverkan i Svenska kyrkans församlingar 2016* av Margareta Nordin framkommer dessutom att mycket av det som församlingarna uppfattar som religionsdialog är spontana möten med människor av annan trosuppfattning.

Om varje möte med en person som inte är troende uppfattas som ett religionsdialogmöte och dessutom utgår från att denna person redan har hittat sin väg till Gud och inte har behov av att möta Jesus så riskerar Svenska kyrkan att tappa ett av sina grundläggande uppdrag, nämligen missionsbefallningen och att gå ut och göra alla folk till lärjungar.

I organiserade möten där religionsdialog mellan religioner är syftet eller interreligiös samverkan för ett övergripande syfte ska givetvis en ömsesidig respekt för varandras olikheter och att inte påverka varandra vara utgångspunkten och då anser inte vi att en gemensam religionsteologi är nödvändig. Istället kan detta vara en möjlighet att finna gemensamma lösningar på samhällsproblem, gemensamt stå upp emot religiöst våld, respektfulla lösningar för konvertiter och så vidare. I det spontana mötet med människor med annan trosuppfattning måste givetvis också en ömsesidig respekt vara grunden samtidigt som tillfället att berätta om Jesus kärleksbudskap för den som är villig och mottaglig inte får gå förlorat.

Vi i Sverigedemokraterna vänder oss därför emot den tvetydiga teologin som förenar alla religioner under samma Gud. Vi menar att Svenska kyrkan måste vara mer tydlig i sin kommunikation om vår del i det interreligiösa samtalet. Tron på Jesus som vägen, sanningen och livet och att genom nåd och inte gärningar kunna finna vägen till Gud är en gåva vi ska vara stolta över och dela med oss av till andra. Den är alltför dyrbar för att stanna inom Svenska kyrkan.

Med anledning av det ansträngda ekonomiska läget på grund av coronapandemin anser vi även att det kan finnas skäl att se över möjligheten att effektivisera arbetet med den interreligiösa dialogen och fokusera på det som är viktigast. Att i tider av kris finna gemensamma lösningar på samhällsproblem samt möta människor med alla olika bakgrunder är givetvis något som fortsatt måste prioriteras. Att samverka för att uppnå någon slags vision av gemensamma teologiska tolkningar av mer filosofisk karaktär ser inte vi som något som ska prioriteras på bekostnad av kyrkans grundläggande uppgifter gudstjänst, mission, diakoni och undervisning.

Lerum den 28 juli 2020

Alexander Christiansson (SD)

Julia Kronlid (SD)

Aron Emilsson (SD)

Zandra Pettersson (SD)

Daniel Engström (SD)

Fredrik Ottesen (SD)